

UVOD

Atletika kao jedan od bazičnih sportova zauzima zapaženo mesto u savremenom sportu. Naročito veliki uticaj ima na mladi ljudski organizam gde dolazi do poboljšanja psihofizičkih i drugih sposobnosti. Danas smo svedoci da većina mladih ne posvećuje dovoljno pažnje svom zdravlju i telu u celini. Mnogobrojna istraživanja potvrđuju, da oni koji se bave sportom, nekim vidom rekreacije ili bilo kakvom fizičkom aktivnošću, imaju mnogo manje problema na zdravstvenom, psihičkom i fizičkom polju, od onih koji se ne bave nikakvim aktivnostima. Atletika kao "kraljica sportova" doprinosi svestranom razvoju ličnosti, a naročito veliki uticaj ima na mlade, koji su tek na početku biološkog razvoja. Ona pomaže da ovi mladi sportisti izrastu u zrele, zdrave i sposobne ličnosti.

Reč atletika je starogrčkog porekla i znači takmičiti se, boriti se u brzini, snazi i dr. Atletika je oblast sporta koja obuhvata prirodne oblike kretanja: hodanje, trčanje, skokove, bacanje i njihove kombinacije u obliku višeboja. Stalnim usavršavanjem ona je dostigla današnji stepen razvitka iz koga sledi i vizija budućeg pravca razvoja. Atletske discipline mogu se izvoditi svuda, na svakom slobodnom prostoru ili na posebno uređenim borilištima i dvoranama. Atletika je glavni deo programa olimpijskih igara, zatim osnova programa telesnog vežbanja u školama i vrlo korisno rekreaciono sredstvo za održavanje čovekovih fizičkih i psihičkih funkcija.

Doping problematika sa svojim brojnim konfliktnim područjima već je dugo predmet interesovanja ne samo sportskih i medicinskih nauka nego i pravne nauke, i to kako zakonodavstva, tako i sudske prakse i pravne teorije. Međutim, tek od čuvenog slučaja Krabe, koji je od strane američkih pravnika označen kao „leading case“, mnogostrani pravni aspekti doping problematike postali su predmet interesovanja i šire pravničke javnosti i brojnih rasprava. Sva dosadašnja diskusija, kako u stručnoj tako i široj javnosti (posebno sportskoj), jasno je pokazala da je pravno sučeljavanje sa problematikom dopinga moguće isključivo na multidisciplinarnom nivou.

Intenziviranje rasprave poslednjih godina o pravnoj zaštiti u slučajevima dopinga svoj glavni uzrok nesumnjivo ima u komercijalizaciji i profesionalizovanju sporta. Zabrana učešća na takmičenjima za sportistu de facto ima dejstvo vremenski ograničene zabrane obavljanja profesije (poziva), a u slučaju doživotne diskvalifikacije i dejstvo doživotnog bavljenja određenom profesijom, sa svim propratnim pravnim posledicama (npr. gubitak sponzorskih prava). Ne čudi onda što su sportisti spremniji da pokušaju svim raspoloživim pravnim sredstvima da spreče štetne posledice po sebe, i što su kako državni sudovi tako i nadležna tela sportskih saveza spremni da se odlučnije bave doping sporovima. Upotreba dopinga suprotna je osnovnim vrednostima savremenog sporta i predstavlja njegovu grubu zloupotrebu. Međunarodne organizacije, države i svi međunarodni i nacionalni sportski savezi borbu protiv dopingovanja stavljaju u svoje osnovne zadatke. Tri su osnovna legitimna cilja te borbe: zaštita zdravlja sportista, očuvanje jednakosti šansi (konkurencije) i održanje verodostojnosti sportske grane.